

SONČNA MARČEVSKA SOBOTA

Alenka Brun

Šenčurjan Matjaž Repnik je pred leti poslušal potopisno predavanje, ki mu je spremenilo življenje. Spominja se, kako je občudoval podvodne fotografije, polne mehurčkov, in se odločil, da bi to rad doživel v živo. »Noro, sem si mislil.

O potapljanju nisem imel pojma. Sedel sem za računalnik in začel raziskovati. Naletel sem na razpis za potapljaški tečaj, poslal elektronsko pošto, v kateri sem napisal le, da bi rad videl mehurčke in ali jih bom, če pridem na tečaj. Verjetno so se sporočili s 'seveda',« pripoveduje.

Tečaja se je udeležil in ga tudi uspešno opravil.

Potapljanje ga je iz dneva v dan bolj privlačilo. Tako ima od leta 2010 do danes za seboj že lepo število potopov, kar 2300.

Prvič ga je njegova ljubezen do potapljanja odpeljala v svet leta 2012, in sicer v Malezijo. Mi pa smo z njim govorili februarja 2019, ko je delala na Filipinih, na otoku Bohol. Takrat smo tudi izvedeli, da ga v poletnem času

lahko najdemo na Bledu, kjer gostuje s svojim društvom Watersports.si, kjer se že slabih deset let ukvarja s komercialnimi potopi in turistom, ki jih to zanima, razkazuje podvodni svet Blejskega jezera. Pravi, da je v tem smislu oral ledino, verjetno ne samo na Gorenjskem, ampak kar v slovenskem merilu.

»Tujci so navdušeni, ko vidijo metrske some, krape, ščuke ... V tropih je res lepo, a tega, kar ponuja naše jezero, ne vidiš vsak dan,« nam je že takrat zaupal. Da se je zadeva prijela, ni bilo enostavno, je še dodal.

Ko se je maja istega leta vrnil s Filipinov domov, je že razmišljal, kam ga bo po letni sezoni na Blejskem jezeru odpeljala zimska ... Vleklo ga je v Mehiko. Rad bi raziskoval cenote oziroma kraške jame, ki so v celoti ali večji del zalite z vodo. Izpit za jamskega potapljača pa tudi že ima. Včasih je za kratek čas »skočil« v Egipt, kjer je podvodni svet ravno tako

Od prihoda k jezeru do trenutka, ko je bil Matjaž Repnik oblečen oziroma pripravljen na potop, je minila debela ura.

zelo zanimiv, od začetka epidemije covid-19 pa ostaja predvsem na domačih tleh. Sicer mu raziskovalna žilica ne da miru, zato je v obdobju ugodnejše epidemiološke slike izkoristil priložnost za potope na otoku Tenerife.

V polni »bojni« opreми smo nanj na Bledu naleteli minulo nedeljo.

»Če se izgubimo, se najdemo ... kje?« smo slišali s pomola v Veliki Zaki v sobotnih jutranjih urah. »Na površini,« je nekdo zaključil stavek.

Ura je kazala 9.45. Temperatura ozračja pa je bila eno stopinjo Celzija. Jutro je bilo sončno, obetal se je lep dan, a veter je bil neizprosen.

Repnika in treh potapljaških kolegov, ki so se na varni razdalji na pomolu pripravljali na prvega od treh predvidenih potopov to jutro, nič od naštetega ni motilo. Nas je zeblo že po desetih minutah stanja v bližini pomola ...

V nadaljevanju nam je pojasnil, da ima Blejsko jezero v tem času pet, morda šest stopinj Celzija. In da epidemiološke razmere na njegovo delo pravzaprav niso imele velikega vpliva. Opaža, da je bilo lani tako s strani domačih kot tujih gostov povpraševanje po potapljanju v Blejskem jezeru večje. Ljudje pač niso mogli v tujino, sklepa.

(Se nadaljuje)

V marčevskem mrzlem, a sončnem sobotnem jutru je bilo dogajanje na jezeru kar živahno.